

A233/5

Đàn bà

TUAN BAO XUAT BAN NGAY TIU SAU

NAM THU 6 = SO 264 = RA NGAY 20 OCTOBRE 1944

Ton - Soan và Tri - Su 36, Rue Wiéle - Hanoi - Tél 429

5.0150
0.35
GAP ĐÓITRU-TU VA NGAN-
PHU XN CU VE
La DIRECTRICE du
TUAN BAO
DAN BA
76 Wiéle - Hanoi

Nhân loại sẽ tự cứu BỞI NGƯỜI ĐÀN BÀ

(Tiếp theo số trước)

xem trong
số này:**Nhân loại sẽ tự
cứu bởi người
đàn bà**
của L. V. QUANG**Linh đàn bà**
của MONG-NGOCKhảo cứu
Saigon-Cholon
của TRIỆC-TRI-LAITHƠ của
BÀ KHANGNước Trơng Nguồn
CHUYỆN RIENG
TRẢ LỜI ĐEP
GIA - CHANH
THU - TIN v.v...

Vậy đàn ông và đàn bà phải có một vòng hoạt động cùng với năng tính tự nhiên, cùng nhau giúp đỡ trong phạm vi, quyền hạn và bổn phận của mỗi phái, hơn là tranh giành nhau. Mỗi người rán làm cái trách nhiệm của mình, đó là cái chân bình đẳng, mỗi người tận tụy cho công việc mình mà không làm trở ngại công việc người kia. Người này không nên tự tiện bái xích, để nên việc làm của người nọ, vì những sự ấy chắc chắn sẽ đem lại sự lộn xộn, bất hòa. Mong rằng đàn ông và đàn bà sống chung một cách hiền hòa, chung hợp thành một khối không lán rã. Ngày ấy sự sáng tạo sẽ trên sức mong ước của loài người.

Về phương diện khoa học, mỹ thuật, triết lý, kỹ nghệ, thương mại, chính trị, không khi nào người đàn bà đoạt được những kết quả lớn lao bằng người đàn ông. Những trang lịch sử đã chứng nhận như thế. Trái lại người đàn ông không đạt tới trình độ cao như người đàn bà về phương diện sáng suốt tâm tình, sự nhân xét lẽ lằng, sự lệ trí, cái sức nung cao những tư tưởng hằng ngày bằng một lòng yêu đời nồng nàn, sự kính mến luật sinh sống. Người đàn ông cũng thiếu cái khéo léo để lợi dụng tất cả cơ hội, thiếu kiên nhẫn và bền bỉ rất cần yếu cho sự nuôi dưỡng, sửa đổi trẻ con và phục tòng đàn ông. Đàn ông cũng kém đàn bà về linh cảm và cái duyên chơi rạng vừa hấp dẫn vừa ban rải sự hòa bình. (Xem tiếp trang 7)

HỎI. — Thấy chàng là người đứng đắn thấy mẹ tôi gả tôi cho chàng, mà cũng không biết giá thế chàng ra sao. Giấy giá thú không làm ngay khi cưới, nay lần mai lữa rồi bỏ qua đi, về chắt vên trí vợ chồng ăn ở với nhau cốt ở tâm lòng chứ có giá thú mà chắt vên nhau thì cũng bằng thừa. Ăn ở với nhau đã hai mặt cõn, chồng tôi đi đi nơi khác, vì đường xá khó khăn chưa đem con đi theo được, bốn năm tháng sau mới tôi thì chồng đã có vợ mới, có cưới xia từ tôi. Khi tôi đến thì giờ mặt hát hủi không nhận tôi là ai. Bơ vợ nơi đất khách, tôi tôi phải kiếm đường về. Hỏi bây giờ có thể kiện được chàng không và làm sao cái lòng người đàn ông lại có thể khôn nạn đến thế?

VŨ THỊ NHÀI

TRẢ LỜI. — Lòng người đàn ông và nói riêng về người chồng cũ của bà như thế thì khôn nạn thật. Song pháp luật đã đặt ra một phương pháp để kiểm chế cái đã tâm của hạng đàn ông đó, mà tiếc thay bà đã đại dốt không dùng để đến nỗi bây giờ cái đã tâm của chồng bà làm ức bà đến nước này. Cái phương pháp đó chính là tờ giấy giá thú mà bà đã cho là không cần thiết, lúc buổi đầu vợ chồng bà còn mặn mà với nhau.

Phải, một tờ giấy, một ướm lả của xã hội, có là gì đâu bên một tâm ái tình đang mới mẻ, lang mạn nồng. Nhưng những lúc lòng người bắt trào, sự phụ tình muốn lộ ra, mới thấy cái công dụng của tờ giá thú. Có nó, kẻ phụ bạc phải dự dự, muốn đuổi người bạn tao khàng cũng không thể đuổi ngay tức khắc được. Tờ giá thú kia sẽ bênh vực người đàn bà, nêu lên một trở ngại quan trọng cho sự thi hành cái đã tâm của kẻ phụ bạc. (Nếu chưa hủy giấy giá thú với vợ trước, đã lấy người vợ sau và nếu người vợ sau khôn ngoan cũng đòi làm

Chuyện riêng

giấy giá thú kẻ phụ bạc mà nghe theo. Vì có nghe theo mới lấy được—tất bị pháp luật trừng phạt tù tội. Có giấy giá thú mà muốn bỏ người vợ tất phải cấp dưỡng cho vợ phân chia với người vợ những tài sản gì hai vợ chồng đã cùng làm ra trong thời kỳ ăn ở với nhau). Đại để những điều mà tờ giấy giá thú có thể bênh vực, lấy phần cho người đàn bà khi bị chồng ruồng bỏ. Bà đã đại dốt không làm nên kẻ kia mới có thể nhẫn tâm, thẳng cánh thể được. Tuy nhiên nay bà vẫn có quyền thừa kiện hẳn nêu hai đứa con bà sinh với hẳn, có giấy khai sinh hẳn nhận là bỏ. Bà sẽ có thể xin tòa án bắt hẳn cấp dưỡng cho hai đứa con, còn bà có thể đòi hẳn

bồi thường đã làm dở dang cuộc đời bà. Song bà nên ủy việc cho một trạng sư thì hơn. Bà không nên oán thán lòng dạ đàn ông. Nên tự trách mình khờ dại trước đã.

HỎI. — Đôi bạn gái thân nhau. Cảnh gia đình của mình sung sướng yên ổn hơn, và đang yên ổn thì thường có những bức thư nặc danh đem pha vu cáo hoặc cho chồng có ngoại tình, hoặc cho vợ hư hỏng cờ bạc. Chồng nhận được thư tố cáo vợ cũng đau đi, để dò xét vợ kín đáo, vợ nhận được thư cũng đau nột để dò chồng. Cảnh gia đình rất í eo, sau một thời gian khôn khéo vợ chồng mới rõ nhau và mới rõ cả chuyện thư nặc danh. Dò xét thì chính thủ phạm là người bạn gái họ. Rất buồn bực muốn cảnh cáo cho người ấy và không hiểu tại sao họ lại làm việc dở hèn ấy.

V. V.

TRẢ LỜI. — Tại sao? Cái lý lẽ rõ rệt lắm. Bà đã nói cảnh gia đình của bà sung sướng hơn người bạn gái họ. Chính vì sự sung sướng hơn ấy mà người bạn gái đâm ra ghen ghét muốn quấy rối hạnh phúc gia đình của bà. Trong đời vẫn có những người độc tâm ích kỷ như thế không chịu được sự sung sướng hơn của kẻ khác. Hình như hạnh phúc của kẻ khác là một ngọn đèn quá sáng làm quáng mắt họ, họ không chịu được.

Lỗi đã dành ở họ mà cũng tại bà nữa. Có lẽ bà đã phô trương hạnh phúc của bà ra quá. Bên một người gần chết đói bà cứ mang bấy cao lương mỹ vị ăn một mình kẻ chết đói còn hơi sức tất phải không cướp thì cũng đập đổ cao lương mỹ vị của bà đi. Đừng bộc lộ hạnh phúc của mình, hãy bắt chước câu tây triết muốn sung sướng hãy sống kín đáo, và kín đáo mà hưởng hạnh phúc của mình để khỏi gọi lòng ghen tức của ai ai.

Thu Linh

**QUÝ BA !
QUÝ CÔ ! MUỐ CỐ**

**Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại hiệu**

Quê - Hiên

36, Phố Hàng Bò, 36 3

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

NƯỚC TRONG NGUỒN

CHUYỆN DÀI CỦA THU - THU

(Tiếp theo kỳ trước)

Kha ngạc nhiên :

— Thối thường ai cũng cho kiếp người đàn bà là khổ. Chẳng thế trong kinh Phật đã nói người ta tu muốn nghìn kiếp mới được làm đàn ông. Vậy làm đàn ông quý hơn đàn bà chứ ỉ. Huông chỉ ở cảnh em thì em thấy làm đàn bà là sướng, chứ còn vô số người đàn bà khác đều thở than oán thân phận mình. Như kiếp đàn bà nhà quê đây, nào làm lữ khó nhọc, nào bị áp chế đủ mọi đường. Những người đàn bà ấy hẳn không muốn làm đàn bà. Và nên làm đàn bà là sướng thì đã chả có những phong trào nữ quyền, giải phóng mà đàn bà khắp thế giới đang đòi hỏi.

Kha vừa nói vừa cười tỏ rằng chàng đang nói một câu chuyện bông đùa hơn là nghiêm trang.

Phương lắc đầu :

— Em vẫn biết thế. Chẳng nói đâu xa ngay ở nhà em, mẹ và chị Minh cũng hay oán cái kiếp đàn bà lắm. Song em thấy dù khổ, dù sướng thế nào, được sinh ra làm người đàn bà là hạnh phúc, là sung sướng rồi.

Kha cười soa đầu Phương :

— Em có những ý kiến điên ngộ. Song hiện giờ anh còn phải đến bệnh viện không có thì giờ đâu mà nói chuyện báp láp với em được. Anh đi đây.

Sáu giờ anh cho xe về đón em, chúng ta đi chơi nhé.

Phương đứng lên, nghiêng mặt cho chồng hôn lên má, rồi với chiếc áo tơ mỏng, khoác lên vai chồng nàng nói :

— Đây cũng là một trong sự sung sướng được làm người đàn bà.

Kha cho là Phương nói đùa beo má Phương, bước ra cửa. Phương chạy đến bên cửa sổ nhìn theo chồng. Vóc dáng vạm vỡ của Kha, dáng đi mạnh dạn và y phục giản dị một cách lịch sự phong nhã của chàng

gieo vào lòng Phương một mối tự đắc. Nàng vậy Kha, bước lên xe còn ngoái lại nhìn vợ, lòng nàng tràn ngập những yêu đương. Nàng thấy mình hoàn toàn sung sướng. Nàng thấy mình bao bọc trong những cái gì là mến mại, nhất là êm ái nhất trên đời. Nàng ngồi xuống ghế, lắng nghe những cảm giác êm ái đang nhẹ nhẹ trong lòng nàng như ngọn thủy triều liềm dần vào bờ cát.

Nàng ngồi một mình không buồn nán giữa cái phòng khách rộng rãi, tí mỉ nhin, ngắm những đồ đạc chưng bày ở đây. Cái phòng khách quen thuộc với nàng đã một thoáng nay song lần nào nhìn nó cũng vẫn dành cho nàng một thú vị mới mẻ. Những chiếc ghế bành bọc nhung xanh gợi trước mắt Phương những khóm mạ tuyền diệu, mà dù chẳng muốn ngồi người ta vẫn phải quên rũ ngồi xuống. Sen giữa những khóm mạ ấy là những chiếc ghế mây Kha đặt theo một kiên riêng, lên nước màu ngà óng, thanh thoát và nhẹ nhõm, trông chiếc ghế Phương tưởng tượng ngay những thân hình ngà lưng trên đó tất là những thân hình rất mảnh mai và lại hơi có vẻ mới mẻ. Chính Phương cũng không biết tại sao Phương lại có cái tưởng tượng kỳ khôi ấy, và em

Xem tiếp trang sau

Đã có bán

Việt-Nam văn-học sử-yếu

DƯƠNG-QUẢNG HÀM

Giáo sư trường Trung-Học

Bảo-Hộ Hanoi

500 trang khổ lớn 15×22 giá 12\$

Danh-Từ Y-Học

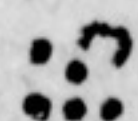
(Tập A và B)

PHẠM KHẮC-QUẢNG :

Y-khoa Bác-sĩ

LE - KHẮC - THIÊN :

Ngoại-trú Y-sinh GIÁ : 3\$00

Đại-Nam Hình-pháp

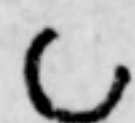
LÊ-TRUNG-CHÁNH

Luật-khoa Tiến-sĩ

Thẩm-Phán

tại tòa Thượng-thẩm Huế

350 trang khổ 13×20 Giá 10\$

Nhà in Xuân-Thu

214, Hàng Bông Hanoi

những bàn chân
mặt nhọc của
các người ngồi
trên Phương đặt
dưới chân mỗi
chiếc ghế một
cái nệm bông
mỏng mảnh lắm
bằng những
miếng vải miếng
tơ nối tiếp lại
với nhau đẹp ở
hỗ không hẳn ra
một kiểu gì. Kha
thấy những
chiếc nệm con
cỏ ấy điểm
thêm một vẻ
thân mật và ấm
áp cho phòng
khách. Chàng
rất tán thưởng
ý kiến của
Phương, lẽ toàn
quyền cho
Phương được
quyền xếp đặt
lại cái phòng

khách mà trước kia chàng
đã nhờ một người bạn họa sĩ
xếp đặt cho. Song, ngoài một
sự thay đổi đó ra, Phương
không thêm bớt một chút gì
nữa.

Nàng say sưa ngắm những
chiếc thêm cửa buồng rủ, những
chiếc khăn đăng ten trắng xinh
xinh trải trên những chiếc
bàn con, những ngoạn vật quý
giá về phương diện mỹ-thuật.
Tất cả những thứ linh tinh và

phù-hoa đó hợp với những đồ
đạc bằng gỗ bằng mây đóng
rất dụng công, tạo trong phòng
khách 1 không khí rất thanh
thú, rất dễ ưa. Và chiếc tủ
đứng bằng gỗ trắc sơn đen,
chạm chỗ tí-mi bởi một người
thợ giỏi giang điều khiển theo
bản kiểu mẫu cùng sự chỉ dẫn
của một họa-sĩ kẻ sừng sừng
và đường bộ tận góc phòng
vẽ một nét cổ điển nghiêm
trang trong chỗ cái phòng
khách phóng túng bày biện

SẮP CÓ BÁN : **CỔ DẠI** TẬP VĂN ĐẶC BẮC NHẤT
CỦA Tô-Hoài
Còn một ít : **Trên đường Nghệ-thuật**
Văn-học bình-luận của Vũ Ngọc-Phan — Giá : 3\$00
ĐANG IN **Cây đàn kỳ mộng** truyện của **Hoffmann**
Bản dịch của Vũ-Ngọc-Phan
NÀA XUẤT BẢN HANOI — VŨ GIA TRẠNG THAI-HÀ ẤP — HANOI

NGÀN DÂU XANH MÃI BÊN SÔNG...

Đâu hieu nhà nhỏ bên sông,
Thuyền nan trôi mãi vào trong dáng chiều ;
Ngàn dâu, gió ahập nhàng reo,
Nàng chưa về bến đó hieu hát buồn.

Chăn lằm hái lá dâu non,
Chuốt tơ, chọn kén, chò tròn ngày xanh.
Đêm đêm mình lại với mình,
Đặt mau những chiếc áo lạnh dáng ai.

Mẹ yêu đã luống tuổi rồi,
Mỗi tay đánh suốt, gấp đôi lưng còng,
Một đôi nặng những long đong,
Ngược xuôi chợ họp, chiều không có người.

Tuổi già lặng lẽ lên ngôi,
Canh gà sao sắc, trắng soi nẻo nung.
Ngàn dâu xanh mãi bên sông,
Nàng chăn tằm suốt mùa đông tháng hè.

HÀ-ÂN

không theo một
kiểu cách nào,
song trong cái
phóng túng ấy
vẫn rõ rệt sự
lịch-sự dụng dị
của một đại gia.
Ai bước chân
vào phòng
khách này, cũng
cảm ngay thấy
thoải mái. Câu
chuyện nói ra
như dễ dàng
mạch lạc hơn...
Song người ta
không thể so
vào những sự
thô lộ thân mật
quá. Và một câu
chuyện quá
găng quá khéo
khờ nói đây
cũng dịu bớt đi

(còn nữa)

THỔNG CHẾ Pétain NÓI

Tiền Công - nghệ là một sức
mạnh của nước Pháp, cần
Bản-chức cho sự giữ gìn, mở
mang và chấn - hưng công-
nghệ là một điều tối cần. Kề
ra nước Pháp là một nước
canh - nông. Vậy nếu thợ
thuyền có mang tài chí ra
giúp dân quê ở hầu khắp các
nơi, thì các thôn quê mới
= PHỤC - HƯNG ĐƯỢC =

Trả lời pháp luật

Một độc giả Hanoi. 1) Con
của người dân bà ấy có quyền
hưởng gia-tài vì ông đã khai
sinh cho nó.

2) Tốt hơn là nên cho người
ta 1 số vốn để nuôi thân và
nuôi con.

T.B.Đ.B.

LÍNH ĐÀN BÀ

của Mộng-Ngọc Nguyễn-Văn-Thị

Nói đến « lính đàn bà » thì ở thời - đại này không còn là một chuyện lạ lùng làm cho người ta phải ngạc nhiên nữa. Bên các cường - quốc trong cuộc đại - chiến-tranh ngày nay ta đã thấy nhan nhản đàn - bà ra tòng ngũ, mang tâm thân liễu yếu đương đầu với gió sương cùng bom đạn để đền nợ quốc - gia là gì ?

Ở nước ta xưa, chưa chắc đã không có đàn bà giả trai đi lính song vì người đời bây giờ hình như không cho chuyện ấy là lạ lùng, quan - hệ nên chẳng chịu ghi chép để lại đời sau. Tuy vậy, với những câu :

Lính vua, lính chúa, lính làng,
Nhà vua bắt lính cho chẳng phải ra.
Giả vua bắt lính đàn bà,
Để em đi đỡ anh và bốn đông.

Cũng cho ta rõ người đàn-bà Việt-Nam cũng « anh hùng » như ai. Thế thì biết đàn lại chả có « sự giả mạo » ấy. Tiếc rằng sử - sách thật truyền nên dấu có ta cũng không biết được.

Nước người thì không thế. Hễ trong nước họ có chuyện gì hệ-trọng, kỷ-khởi — nhất là về phái nữ — nhất nhất họ ghi chép vào sử-sách và biểu-dương ngay lên để truyền cho hậu-thế.

Năm 1715, ông nghệ Georges Girard — có viết một quyển sách nhan đề là *Racclage et Milice*. Trong đó ông có thuật lại một chuyện ba người đàn bà về đời ấy giả trai đi lính : một người là cô Thérèse Caumé, vợ một viên Thiệu-úy, giả trai theo chồng ra trận năm 1709, hai là cô Grondar, mới có 23 tuổi, giả trai làm lính đầu rống trong mười tháng ; ba là cô Jeanne Bensa, cũng giả trai đi lính vác súng ra trận, đánh nhau với giặc nhiều phen can đảm vô - cùng. Cô này có một lai - lịch rất kỳ lạ. Cô là người có nhan - sắc. Nhà rất nghèo, hồi

nhỏ, không có tiền may quần áo đàn bà, cô phải mặc quần áo rách của người anh. Một ngày kia, vẫn bộ y-phục ấy với 12 quan tiền trong túi cô từ già Auvergne — nơi chôn rau cắt rốn của mình — đi lên tỉnh Bordeaux tìm kẻ sinh nhai. Lúc đó thấy cô ăn bận như vậy, ai cũng cho là đàn ông. Trước hết cô làm bồi cho một viên Thiệu - úy rồi sau làm cho một viên Thiệu-tá đội kỵ-mã và theo ông này ra trận. Nhờ đó cô làm quen với một người lính. Người này lấy tình bề bạn thân thiết khuyên cô đăng lính. Cô nghe theo. Làm lính một năm, cô tỏ vẻ can đảm, lanh - lẹ vô cùng. Cô được ghi rất nhiều vào sổ quân-công vì đã nhiều phen vào sinh ra tử, xông pha lửa đạn khỏi tên không quân nổi hiểm nguy.

Trong khi ấy, bề bạn trong trại chẳng có ai ngờ cô là đàn bà. Về sau, tới cuối năm 1704, cô mắc bệnh vào nằm nhà thương điều-trị, thấy thuốc không hết bấy giờ mới bị bại lộ chân tướng. Hết thảy trong đội binh của cô, từ quan cho tới lính, ai cũng lấy làm lạ lùng và cảm động. Họ bảo nhau góp lại được bốn mươi quan tiền để tặng cô. Rồi sau việc đến tai vua, vua cũng ban-thưởng cho cô rất hậu.

Cách đó 30 năm, một câu chuyện cũng tương tự như thế xảy ra. Trong một số báo *Cahiers Lorains* xuất bản ở thành Metz có đăng một bài chép về chuyện này rất kỹ.

« Hồi đó, trong toán lính đóng ở Normandie, có một người lính có cái tên kỳ-khởi là « chàng yêu-liệu ». Hắn đăng lính ngự - lâm 6 năm, làm lính quảng tặc đạn 4 năm. Đến tháng giêng năm 1736 tự

Xem tiếp trang 10

SAIGON CHOLON

(Tiếp theo và hết)

NGÀY 1 tháng 4 năm ấy, tờ nam-báo tiên-phong xuất bản : Giai-dịch báo, dưới quyền giám-đốc của Trương-vĩnh-Ký, một nhà thông-thái Việt-Nam đã nổi danh khắp hoàn-cầu.

Ngày 25-2-1866, hội chợ lần thứ nhất mở tại Saigon do sáng-kiến của tướng De la Grandière ; khu hội chợ ấy nhằm vào địa phận viện Blanchard de la Brosse ngày nay.

Tháng ba, năm sau, hội chợ lại mở cửa lần thứ hai, có cả cụ Phan-thanh-Giàu cùng Miên-hoàng tới dự.

Thề là, lúa gạo, Sài thành được tiếp các nông, lâm, sơn, hải sản cùng các nhân-công-sản của khắp Nam-kỳ và của Miên-quốc.

Năm 1868, người ta khởi công xây dựng Sứ phủ mới.

Tới đây, công-việc thanh-tra miền Chợ-lớn vẫn trao-phó cho thủy-ướng Francis Garnier.

Năm 1872, người ta đắp đại lộ Norodom ; năm 1873 dựng trại thủy-quân và năm 1876 khách-thành binh-gia câu-c-bộ.

Năm 1891, nhà giấy-thép lớn nổi lên trong châu-thành Saigon là một nhà « trạm » dùng máy-móc và điện-khí mới nhất-Đông-Dương.

Thề rồi, thời-gian qua, sống văn-minh trào tới.

Khoa kiến-trúc tời-tân được trọng đãi và thực-hành.

Dân-dân, các dịch-thự, ku-lai, cùng hội-sở đều khởi tạo nên rất mỹ-thuật, đồ-sộ và nguy-nga.

Thêm vào đây, các thương-gia và phú-hộ các nơi, tới tập-đàn xây-dựng nhà cửa, hàng quán, biệt-thự theo qui-mô Á-Mỹ.

Nên càng ngày, gia-thò càng mở-mang, cư-dân càng đông-đúc, sự buôn-bán phát-đạt lạ-thường.

Tới nay, Saigon-Cholon, trải bao phen bể dâu, tai-biến, đã nghiêm-nhiên thành một đô-thị rất lớn trên đời.

Với dài-các cao-kỳ, với công-viên bao-quát với cơ-xá la-liệt, với nhân-số cơ-man, với bao thứ tráng-lệ, ngang-tàng, Saigon-Cholon chẳng còn hổ-thẹn khi người ta đem ví mình với những đô thị lớn.

Thật thề, một vài con số dưới đây sẽ chứng tỏ sự vĩ-lại của hai « chị em » thành đó.

Saigon-Cholon hiện chứa 50 vạn sinh-linh và rộng trên 5 ngàn mẫu tây cư-hỗ.

Chiều dài nhất là 16 cây số và rộng nhất là 8 cây.

Phố-xá tổng cộng dài tới 300 cây số mà 80% đã giải nhựa.

Về văn-lệ-y và học chánh, Saigon-Cholon có tới 7 bệnh thất, có 210 học-viện công tư gồm 760 lớp học, chứa 3 vạn học-sinh do một nghìn giáo-viên săn-sóc.

Hiện thời, thị-xã Saigon-Chợ

lớn đang hết sức khai trương gấp rút.

Người ta lấp ao-hồ, xây cầu, đắp đường, dựng nhà cửa.

Các thảo-xá sẽ được di vào một khu đặc biệt, và rất hợp vệ-sinh ; Công-việc đó sẽ do Bác sĩ Hérivaux giám-sát.

Chính phủ đã cho thiên các dinh-thự và thiết-lập lại chỗ tráng-cư hơ, như phủ Thông-độc, tòa độc-lý, trại giam nhà ga và trường Chasseloup-Laubat.

Một lò sắt-sinh, vĩ đại đã tạo thành, và nhiều nhà máy riêng chung khởi tác.

Thành phố Saigon sẽ còn nhiều tương-lai rực rỡ. Bao hứa-hẹn sẽ được đảm-bảo chắc-chắn bằng lòng đại-thần-cận Pháp-Nam...

Trên các chuyến tặc-hành Nam-Bắc, người ta hề há thi, thảo :

— « Đông-Dương sẽ có một đô-thị 1.000.000 dân, nêu lý-sở Gia-định, lại rơi vào một điểm trung-tâm-tĩnh như Gò-vap hay Thủ-Đức và cho sáp nhập vào Saigon-Chợ-lớn, tỉnh lý Gia-Định hiện thời, các Ô Phủ Nhuận, Phú Mỹ và ít nhiều khu lân cận nữa.

— Giá người giàu có, đều biết dùng tiền, thì chẳng bao lâu — dưới bóng tam-lai — trên bán đảo chữ S này, nhà máy, học đường và thị-trường sẽ mọc lên như nấm, mà cái dư-dó Nam-việt cũng thêm phần găm vóc hơn xưa »

Lời phiếm bản kia chẳng hay có công hiệu gì, song nó cũng làm vui lòng bao thánh giá.

HẾT

TRIỆU-TRI-LAI

(Nha-trang, quán-Giáp-thần)

A O cười của các cô
o dự tiệc của các bà

QUÝ PHẢI

ĐỀU MAY VÀ THÊU

ở hiệu

Lê-Tâm

30 Ad. ROUSSEAU, 30

= (PHỐ LỘ ĐỨC) HANOI =

Sẽ được như ý.

Những lá thư

BÌNH-thần vẫn xoay gió bốn mùa,
Nắng lầy đầu hạ, khói tàn thu.
Đời nhà « giấy thép » buồn năm, tháng,
Phân - phát u - sầu những lá thư.

Những yêu - đương, những đợi - chờ,
Những niềm lưu-luyến, những bơ-vơ,
Giấc mơ xum - họp, lời xa cách,
Đỏ cả « tâm hồn » xuống lá thư.

Có những lá thư chứa gọn nhời,
Của cô em bé tuổi mười hai.
Nét buồn chập chững trên trang giấy,
— Bạn ở xa với có nhớ tôi — ?

Có những lá thư viết rõ dài,
« Hoa vàng, bướm trắng » kể lời thôi !
Bao niềm ân-ái nồng trang giấy,
Câu kết rằng : « chưa nói hết lời »

Có những lá thư chỉ mấy giòng, —
Không đề ngày tháng, chẳng niềm phong.
Của chàng trai gửi về thăm bạn,
— Mà rất lâu ngày viết mới xong ! —

Có những lá thư vụng dấn com
Me nhờ người viết gửi cho con !
Vườn hoang nhà giột, thân già lẻ,
(Trang giấy vuông vuông, sáu chữ tròn)

Tay viết run run, má ửng hồng,
Vợ chồng mới cưới, cực lòng không !
— Anh đi ! khổ lắm ! Em thương khóc,
Có những lá thư bỏ giữa chừng ?

Bình thần vẫn xoay gió bốn mùa,
Nắng lầy cuối hạ, khói tàn thu.
Đời nhà giấy thép buồn năm tháng,
Phân phát u sầu những lá thư.

Nhưng có lá thư chẳng gửi đi,
Nghìn dòng đắm đuối ý say - mê,
Nghìn dòng nắn - nói lời ân - ái,
Của tuổi đương trai, thuở rụt - rè.

HÀ-KHANG

Nhân loại sẽ tự cứu bởi người đàn - bà

(Tiếp theo trang nhất)

Nếu thật ra hiện nay, những đức tính của đàn bà bị tiêu hao đi nhiều bởi sự áp chế xã hội và những lầm lạc về đường tình dục. Tuy thế những đức tính kia cũng là những phần riêng của đàn bà và đang lần lượt phục hồi lại.

Nếu phụ nữ rõ biết những đức tính tự nhiên của mình và rán đào luyện cho những tính ấy trở nên những đức tính riêng biệt, chừng ấy phụ nữ sẽ làm chủ những sức mạnh thế giới và sẽ ban rải sự hòa bình một cách không quá khó khăn. Thật ra trong sự phân chia ra hai giống, đàn bà giữ nơi mình cái lực phát triển. Lịch sử nêu cho chúng ta thấy trong gần hết những biến thiên lớn lao người ta đều tìm ra những hành động của người đàn bà ; và về tương lai, sự ấy sẽ còn rõ rệt hơn nữa, nếu phụ nữ tự đào luyện một cách có ý thức để đảm đương cái chức vụ ấy. Xem gương người Hy-Lạp trong việc sùng kính bà Pythie tại thành Delphes, những nhà chính trị, những nhà mỹ thuật và những bậc thông thái đều nghe theo những lời tiên tri của bà. Bà ấy cầm trong tay sự loạn lý hay hòa bình, những nhà tài mết trong thế giới văn minh đương thời thường đến đến bà thỉnh giáo. Ấy là một sự sùng kính thông thường xưa kia của những dân tộc Argens.

Bà Pythie, bậc trinh nữ, bậc sáng suốt, là trung tâm điểm, là ngọn đuốc sáng của tôn giáo và chính trị thường tụ họp nơi đền thờ Delphes.

Nhưng tại sao bà Pythie đạt đến cái thế lực vĩ đại ấy ? Chẳng qua là tâm hồn phụ nữ của bà phát triển khá cao. Người đàn ông không mở được tâm linh đến trình độ cao đến thế, chỉ riêng người đàn bà mới có thể đạt đến được. Và một lần nữa chúng ta tự hỏi phải dùng những cách nào để khai mở những đức tính cao khiết của tâm hồn ?

(Xem tiếp trang sau)

Thế chất của phụ nữ bắt nguồn gốc nơi những hạch sinh dục, và buồng trứng. Những hạch ấy mà bị tiêu hao, bình hoạn, hay bị cắt đoạn đi, người đàn bà mất những vẻ riêng, những nét yếu kiều và lần lần có tướng đi, nét mặt và tiếng nói như đàn ông. Trái lại nếu những bộ ấy được giữ gìn mạnh khỏe thì người đàn bà được gia tăng sức hấp dẫn và ban rải chung quanh xiết bao ảnh hưởng. Người ấy sẽ được mạnh khỏe từ thể chất đến tinh thần, và được hoạt bát theo bốn tánh thiên nhiên; cái tánh đó càng thêm rõ rệt trong sự làm việc mưu cầu lợi ích cho tất cả. Thật ra những hạch ấy có năng lực biến hóa, vì buồng trứng là nơi để lọc cho tinh khiết những chất bổ dưỡng dùng cung cấp bộ thần kinh và nhưt là những giác quan cao khiết. Nơi buồng trứng ấy, là chỗ cấu tạo ra một chất gọi là chất « lòng đỏ trứng » hay noãn hoàng tố (lécithine), nếu chất ấy đầy đủ và vận chuyển vào thân

thì toàn thể được cường tráng, linh động. Tinh thần cũng phát triển thêm mãi, trí thức càng thêm sáng suốt tâm tình ngày ngày thêm thanh cao.

Nhưng muốn được vậy phải làm thế nào?

Người phụ nữ phải đề tâm săn sóc một cách có phương pháp toàn bộ phận sinh dục. Chúng tôi đừng cái tên mà người Hy-lạp đặt cho khoa ấy là nhân chủng cái lương học (lengénique) đó là tất cả cái bị quyết của người đàn bà, để giữ vẻ thanh xuân, đáng điệu yếu kiều, tấm lòng đa cảm, tinh thần sáng suốt.

Phần đông phụ nữ ngày nay thường dễ buồng trứng tiêu hao, yếu ớt, bình hoạn, bởi không chủ trọng, đến nó, hoặc bởi sống một cách loạn động, trái với sự sống thanh sạch. Vì thế nên không cấu tạo đủ noãn hoàng tố dùng nuôi dưỡng và làm tinh tấn huyết mạch và thần kinh. Và cũng bởi thiếu sự thanh sạch nên cơ thể không hấp thụ được cái số ít chất ấy của buồng trứng sanh ra.

Người ta thấy rõ ở đàn bà cái nguyên nhân những thống khổ (sự sinh nở quá đau đớn và những khó chịu khi có đường kinh, những cái khổ ấy là kết quả của sự sống làm lạc) thường hành hạ những phụ nữ hiện thời, làm cho những người ấy trở nên yếu đuối, thờ ơ và bị dọa dẫm.

Không phải chỉ những sự cải cách bằng lời nói, những đề nghị, hội nghị, luật lệ, quyền bỏ thăm và ứng cử, là đủ để giải phóng phụ nữ. Trước hết phải cần sự chuyên chữa và đào luyện riêng phụ nữ, ấy là một phần cốt yếu trong nhân chủng cái lương học, để trở nên một người trí thức, hoàn toàn làm chủ những nguồn lực của tâm ảnh và vẻ đẹp của hình thể chính phụ nữ phải nêu gương trước nhưt rằng những bộ phận sinh dục không phải chỉ để làm thỏa thích những thèm muốn nhục dục nhưng chính để làm nảy nở sự sáng suốt của tâm trí và để vừa gây dựng vừa nâng cao trình độ nòi giống.

(Còn nữa)

L. V. QUANG

Sắp phát hành

TRONG TỦ SÁCH NGÀY MỚI

KHÔNG-GIÁO

với

Ô Đào-Duy-Anh

Nguyễn-Uyên-Diễm
phê bình và nghiên-cứu

Tác giả nghiên cứu thuật rõ những động-lực xã-hội và lịch-sử giúp cho sự thăng-thê của Không-giáo và biểu lộ thật rõ vai trò đáng cấp của Không giáo. GIÁ : 4\$00

ĐẠI HỌC THƯ-XÃ

181 Henri d'Orléans Hanoi

Giám đốc : Lê-mông-Cầu

Nuoc Nam

Một tờ tuần báo
mà tất cả mọi
người đều nên đọc

Mỗi số 0\$20

Một năm 9\$00

CHỦ NHIỆM :

LƯƠNG-NGỌC-HIỆN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

TRA LO'I DEP

VÔ DANH Hanoi. — 1) Về mùa lạnh còn con gái bạn áo da màu bleu marine rất hợp, hoặc màu gạch non cũng đẹp lắm. Giá thêm được vào đây cái cape bằng lông trắng thì thật nhã nhặn quá 2) Da tay thô xấu dùng crème d'amande.

Cô HÙNG Hanoi. — 1) Mới có 17 tuổi, cô còn cao nữa. Chỉ một hai năm nữa cô có thể cao lên từ 5 tới 15 phân lúc ấy sẽ vừa. Đừng uống thuốc làm gãy rất hại. Bây giờ chỉ nên ăn nhiều rau, cá, bỏ hẳn món thịt, nhất là thịt lợn 2) Bạn có còn ít tuổi không hề gì nhưng cũng nên đi coi bác sỹ chuyên môn 3) Da mặt và mũi nhờn dùng lait de concombres.

VÔ DANH Hanoi. — 1) Dùng sữa người trộn với khoai tây. Tại cô dùng sữa bò nên nó hơi.

Cô TU Hà-Đông. — 1) Như thế thì hơi gầy thật song gầy là do một vài chứng bệnh mà cô không biết đó. Da xanh và vàng, hay rít đầu, thường là bệnh thiếu máu hoặc có khi là bệnh run sán, lỗi, tốt hơn nên đi coi bác-sỹ.

Cô TRẦN Nha - trang. — 1) Hiện những Savon dùng để rửa mặt làm tại Đông-dương không có thứ nào tốt có thể thay những thứ như Tokalon, Palmolive cả. Nên dùng lait d'amande mà rửa mặt phần, nghĩa là khi đi đâu về, mặt còn phần, lắc lọ lait cho đều, đổ một chút ra tay xoa khắp mặt lấy một miếng bông nhẹ chải

đi, vừa chải vừa day cho lait thấm vào da, cho chất bẩn ra hết. Để 15 phút sau, rửa mặt bằng nước ấm ấm, rồi sau bằng nước lạnh. 2) Bạn có hơi mập, việc gì mà sợ.

Cô HẠNH Nam - định. — 1) Cô còn có thể cao được nữa. Ăn cho nhiều cá biển, hoặc cá sông cũng được vì trong các thứ đó có nhiều chất làm cho mình cao. 2) Không có cách nào làm cho nhỏ xương mặt, chỉ có cách trang điểm làm cho người ta có cảm tưởng mặt mình nhỏ bớt. Có gửi ảnh lên chúng tôi sẽ coi rồi chỉ dẫn lường lặn. 4) Các làm từ từ nhưng ngày nào cũng làm thì người sẽ khỏe ra. 5) Coi cách dùng lait d'amande ở câu trả lời cô Trâm. 6) Đánh răng bằng muối vừa trắng vừa khỏi sâu.

Cô PHƯƠNG Thanh-hóa. — 1) Không nên «hấp» mặt luôn vì như thế lỗ chân lông sẽ loang ra. Giá mỗi khi hấp xong mà bôi ngay lotion as-tringente thì tốt lắm vì lotion

đó sẽ làm co da mặt lại, tức là làm cho nhỏ lỗ chân lông. Độ nửa giờ sau dùng lait d'amande bôi thì da mặt sẽ mịn 2) Đã gửi lait và crème Tsar về cô.

Cô HỒNG Phú-thọ. — 1) Chớ có mím môi luôn có hại, môi sẽ răn ra, thắm đi Muốn cho đỏ thì dùng thứ kem thiệt tốt 2) Phần cô dùng màu ấy rất hợp, xoa đậm ở hai má, phần hồng xoa ở dưới gò má thì mặt có vẻ thon hơn. Đã gửi crème d'amande lên cô.

Cô HOÀNG Quảng-trị. — 1) Vẫn chưa gửi đồ về cô được 2) Trước khi ra nắng đánh phớt qua một lượt phấn rồi khi về rửa bằng lait d'amande. Cho một chút alcool 99° và lắc lên vẫn dùng được.

Cô HONG - NGỌC Hà-nội. — 1) 39k5 mà mập ư? Chúng tôi muốn cô nặng hơn chút nữa. Cô mới 16 tuổi còn cao nhiều. 2) Tập bơi, tập mỗi sáng 39 mouvements respiratoires. Ăn cho nhiều cá.

Cô THƯỜNG Tông. — 1) Dịch là bệnh khi hư, nên đi ngay bác-sỹ chuyên môn. Mỗi lần đi phải đi với bà thân để khỏi xảy ra những sự đáng tiếc. Bác-sỹ sẽ chỉ thuốc điều kinh cho. 23 rồi mũi không ăn loang.

ĐÃ CÓ BÁN

HOA-MỘNG của TƯỜNG-VÂN

1) THƠ LAM — Có nhiều bài đặc sắc, thi ca, từ khúc có đủ 2) THƠ DỊCH. — Có mấy bài Đường thi, viết bằng bút lông rất tốt.

3) THƠ DỊCH PHÁP VĂN. — tựa những bài danh tiếng của Lamartine, Victor Hugo, S. Prud'homme, Beaudelaire, Verlaine, Rognier, Materlinck, Comtesse de Noailles...

Ông Nguyễn-triệu-Luật riêng chú ý đến phần này đã khen dịch giả (Tao-Dân số 13 - 1939) có tài việt-hóa văn-chương Pháp như bà Nguyễn-thị-Điểm (dịch Chinh-phụ) có tài Việt-hóa văn-chương Tàu. Ai muốn xem bài này xin gửi 0\$10 tem cho KIOSQUE THANH-TAO VINH.

Hỏi « Hoa - Mộng » ở các hiệu sách lớn.

LINH DAN BA

(Tiếp theo trang 5)

nhiên hẳn "đé"... phải! hẳn « đé » một đứa con trai rất ngộ - nghĩnh. Cả trại ai cũng đều sùng sột, lạ lùng. Chỉ có một người là chẳng lấy làm lạ chút nào: đó cũng là người lính mà lại là người yêu của « cô chàng yếu-điệu » nọ. Hai người ở cùng trại yêu nhau lắm nhưng là một mối tình rất kín đáo, không lộ vẻ gì cho người ngoài nghi kỵ. Té ra chàng yếu-điệu là một cô gái giả trai ra tòng ngũ. Cô có công đầu trong trận đánh đồn Kehl, hễ quan trên hô lệnh đạn hội lưu vào chỗ nào là cô liêu chét xông vào liệng lựu đạn. Xong trận ấy cô có mang, nhưng vẫn làm hết phận-sự một người lính như thường: lúc lâm trận, lội xuống sông, dìm xuống bùn. Cô tươi cười như không. Không phàn nàn. Không sợ hãi.

Ngày cô sinh nở, câu chuyện giả mạo mới bị vỡ lở nhưng các quan binh không những không nói gì lại còn ngợi khen sự can đảm anh-hùng của cô. Ngay hôm cô đẻ, các quan binh trong trại cùng hết thấy những nhà phong-lưu, quý-tộc ở xứ Normandie thổi kèn đánh trống, rước đưa bé vào nhà thờ làm lễ đặt tên cho nó. Quan Đại-tá trong đội binh ấy nhận làm cha đỡ đầu cho đứa con của cô. Thật là một vinh-dự to tát.

Sau buổi lễ đó, từ quan cho chỉ cai đội và lính họp nhau bàn cách trông nom,

săn sóc cho cô và đứa con nhỏ. Họ lại dâng biểu xin vua cấp lương cho cô có tiền nuôi con tới kỳ khôn lớn.

Khi ấy cô và người lính nói trên mới làm lễ kết hôn chính-thức với nhau. Quan trên lại cho phép vợ chồng cô được đoàn tụ với nhau ở ngay trong trại lính và muốn ở tới bao giờ cũng được.

Dưới đây lại một chuyện giả mạo nữa! Cũng lạ lùng như hai chuyện nói trên:

Sinh năm 1751, ở Argentan, cô Claudine de Haussey là con nhà quý phái. Đến năm 1777 cô kết hôn với Timoléon de Beuvres. Hai vợ chồng ăn ở với nhau được hai con thì nước Pháp có cuộc cách mệnh. Vua Louis XVI phải bỏ ngai vàng chạy trốn. Timoléon vốn là người có lòng tôn quá thầy nước lạn, vua thua thì quả quyết đi theo các ông hoàng ở Coblenz để mưu đồ khôi phục. Cô Claudine không muốn đi chồng đi một mình bèn giao hai con cho bố chồng nuôi dùm rồi cải trang làm một người thợ đàn ông, cùng chồng dấn sương dãi nắng cho tới Coblenz. Tới đây hai vợ chồng cùng dấn lính, cùng nhau ra trận nhiều lần; sau Timoléon bị đạn chét, Claudine thê ở trong quân-đội tới cùng để mong trả được thù cho chồng và đền đáp nợ quân-vương.

Ít lâu sau, nàng bị bắt ở Nantes và bị bèn dịch kết án tử-hình, chỉ còn chờ ngày đưa nàng ra pháp trường. May thay, trong quân đó có nhiều bà biết rõ nàng chỉ là « trang nam - tử giả mạo » nên quyết định tìm phương giải cứu.

Bữa kia, có mấy người đàn bà lấy danh nghĩa làm việc thiện xin vào thăm đề an ủi và bô-thí cho những kẻ tử-tội. Một bà đem lên được bộ quần áo đàn bà trong lưng, đưa cho nàng cải-trang rồi trả lộn với những bà kia đi ra. Quân lính vô tình không biết. Thê là nàng thoát.

Nàng phải lánh mình sang ở bên Đức mấy năm, tới khi con gái ở nhà đã lớn, lấy chồng nàng mới về. Từ đó nàng bận tang phục để tang chồng suốt đời.

Nhiều lúc vui chuyện, nàng kể lại những bước phong trần năm chìm bảy nổi trong lúc thiếu-thời khiến cho ai nghe cũng phải cảm-dộng và kính-phục.

Mộng-Ngọc
NGUYEN-VĂN-THỊ
Sơn-lộc (Sơn-tây)

Quê-Lâm

N° 6, Rue de la Laque
PHỐ CHÁ CÁ, HANOI

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tin nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Sandales mùa nực để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính 0000 phải chăng 000

THU TIN

Đã nhận được mandats của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Maison Long Tri (Đồng hã) cô Thúy Bình (Đáp cầu) bà Văn đức Dân và bà Nguyễn cư Khanh (Haidương) ông Đông Hồ (Hàiên) cô Mai Lan (Nam Định) cô Phạm-Hồng-Oanh (Bán yên nhân) bà Giáo Hồ (Đáp cầu) bà Hồ đắc Ung (Thanhhoa) bà Nguyễn Trân (Nhatrang) cô Diane Hạnh (Thủ đầu một) cô Trâm (Lucnam) ông Phạm ngọc Quỳnh (Vientiane) cô Loan - Xuân (Saigon) cô Lê thị Hiền (Thakhek) cô Thanh Loan (Ba đồn) bà Ngừ (Vinh) cô Thái tô Trâm (Tuy hòa) bà Truyền (Bình Định) bà Huỳnh công Niêm (Nhatrang) cô Hoài Nghĩa (Dalat) ông Thanh Tao (Vinh) cô Ngọc Trâm (Nhatrang) cô Hoàng thị Nhạn (Faifoo) cô Định thị Bảo (Sơn tây) cô Josephine Lãng (Long xuyên) ông Nguyễn duy Viên (Lai châu) cô Nguyễn thị Chân (Luang Prabang) cô Vũ thủy Linh (Haidương) cô Thiệp (Cái Bè) cô Huỳnh thị Ngọc Liên (Thanh hóa) cô Chng (Lao kay) cô Vũ Minh Châu (Bắc giang) ông Lê văn Giầu (Thủ đầu một) ông Hương Giang Huê) ông Mai Linh và ông Nam Tân (Saigon) cô Lê thị Bé (Thanh hóa) cô Đặng thị Yên (Phước yên) cô Henriette Lan (Soctrang) ông Koun Wiche (Kampot) bà Phan văn Trinh (Gua định) cô Lê thị Hội (Quảng Ngãi) ông Đặng quang Nhã (Vinh) bà Nguyễn Tường (Tamby) cô Linh Tú (Phủ lý)

Cô Dương thị Thảo (Haidong) đã nhận được 4\$00 bằng timbres cô gửi cho.

Cô Thái Phùng (Thanhhoa) báo đã gửi từ 22-9-44, song chắc bị thất lạc, đã gửi 3 sô khác.

Cô Lê Hy (Tuyên quang) hạn báo đến 9-1-45 hết, cuốn sách bà hỏi hết cả.

Cô Minh Châu (Bắc giang) hạn báo đến 24-2-45 hết.

Bà Đỗ Liên (Đỗ sơn) Xin cho biết địa chỉ mới, mới đổi được cuốn Lâm Bệp Giới hết.

Cô Đặng thị Yên (Phước yên) đã gửi 2 sô báo thiếu.

Bà Tuấn (Vụ bắc) hạn báo đến 8-9-45 hết.

Cô Phạm lệ Bích (Haidong) hạn báo đến 11-11-44 hết.

Cô Nguyễn thị Lý (Haidương) đã nhận được 15\$00 sau khi nhắc trên bande báo, hạn báo đến 16-5-45, và đã biên reçu sô 309.

Cô Mai Lan (Nam định) hạn báo đến 21-8-45 hết.

Cô Hoàng Bích Mai (Cao bằng) mất sô nào xin cho biết sẽ gửi bù.

Ông Nguyễn hữu Uy (Nam định) hạn báo đi hết từ 24-8-44 rồi.

Cô Qui (Tuy hòa) đã nhận được 4\$00 đã gửi báo từ 1-9-44 và gửi báo đến cô Túy từ 29-9-44

Cô Minh Châu. — Thứ pom-made chữa bệnh này hết rồi, còn thứ khác cô có mua không? giá chừng 6\$00.

Cô Hoàng Nhạn (Faifoo) 1.) Sách đó hết 2.) học mandones hoặc guitare song hiện bây giờ chưa có thể gửi đàn vô vì nhà bưu điện chưa nhận đồ 3.) may kiểu có tay 4.) Thứ hàng đó có bán rất rẻ tại Saigon, cô nên nhờ mua ở trong ấy.

Cô Xuân (Hanoi) Đợi có những sô báo sau.

Ô. Quỳnh (Vientianes) 1.) Những thứ sách ông hỏi không đâu còn cả, cả loại báo như báo P.J.S. cũng không có. Đã gửi sô báo thiếu.

Ô. Trân (Nhatrang) Bộ sách này hết rồi.

Cô Hồng (Hanoi) Coi sô báo sau.

Báo mới

Chúng tôi vừa nhận được từ Văn Mới Nghị Luận sô đầu ra ngày 10-10-44, giá mỗi sô 2\$50, tòa báo ở 71 phố Tiên Tsin. vậy xin chúc bạn đồng trường thọ và giới thiệu cùng bạn đọc.

TÌNH THƠ

ĐÃ CÓ BÁN GIÁ 2p.50.

MỘT TẬP THƠ MỚI CỦA

B.Đ. ÁI-MỸ và TRINH-LIÊN (tức Tô liên)

«... NHỮNG NÉT TÌNH ĐẠM - ĐÀ Ở TRONG NHỮNG LỜI THƠ ĐAY MỚI MẺ...»

in toàn giấy tốt — bìa 2 mẫu có hai bản khắc gỗ soda

Sách in có hạn — vị nào muốn, xin viết thư về nhà xuất bản : **Mr BỬU - ĐÁO** 9 rue Courbet, Quinhon

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG-TÍCH **CON CHIM** 0p 50
 THUỐC-LY **CON CHIM** 0. 40
 THUỐC-LY **CON CHIM** 0. 40
 CHINH-KHÍ **CON CHIM** 0. 40

DAU CHOI HOA - KỶ GIẢ 1p. 20

ĐẠI-LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:

NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.

AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Ỗ nhĩ gì bằng bỏ ra mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sô Đông-Pháp

mà còn hy vọng sẽ có ;

Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng mở một kỳ

THANH-HƯƠNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

———— HANOI ————

Đủ các thứ bánh mứt lối ta.

NHẬN LÀM : BÁNH ĐÁM CƯỚI

43, PHUC-KIEN ○ VÀ CÁC THỨ ○

H A N O I PHANH SÚC, TẾT.

CẦN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-BẢO-LONG (một tổ
 ông đốc học HẢO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều
 người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho cầm. Có 2 thứ
 Co hai thứ: 8p00 và 10p00 — hạng đặc biệt 12p00
 2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng tỏ sự công hiến của Nước
 Cốt-lam Cao-ly (trên sấm Cao-ly chúng lấy nước cốt
 Đại tài bổ dưỡng người già yếu. Thanh niên nam nữ gây
 công, học nhọc. Vẻ

Vẻ lớn: 8p00 nhỏ 6p00 — hạng đặc biệt 10p00

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HẢO

19, Rue de Vassoigne, Tân-dinh—Saigon

Muốn được sinh tươi.
 các bạn hãy dùng thử :

7 MÂU SÁP MÔI
Pimpranelle

Do nhà Kỹ-sỹ hóa-học JEAN EYER chế-lạo

Bán theo giá quảng-cáo

6P.90 MỘT ỒNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN :

72, WIELÉ BANOI 72.

IAMDA & Cie

(CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

RA ĐOÌ TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦ'U—LONG—HOÀN

VỎ-ĐÌNH-DÂN

ĐA TUNG LAM DANH-DỰ CHO NGHỀ LAM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2 hoàn : 3p.00 Hộp 4 hoàn : 5p.75 Hộp 10 hoàn : 13p.90 Giá đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA • 18 Rue des Cantonnais—HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939

Imprimerie Le-Cuong, tirage Exemplaies La gérante LUU-THI-YEN, dite THUY-AN